

Kære landsmøde

Det gode liv

Hvad er det gode liv overhovedet? Gives der ét svar på det? Nej, for der er nok næsten ligeså mange svar derpå, som der er mennesker. Hvilke veje vi følger for at opnå vores drømme og mål er forskellige. Og der er plads til alle i et kristendemokratisk samfund. Det er en grundværdi, at der er plads og rum til, at mennesker kan udfolde sig.

*

Det betyder ikke, at vi som samfund ikke konstant skal forholde os til spørgsmålet: Hvad er den gode gerning at gøre her? Tværtimod, det er opgaven.

Og vi ved, at der er nogen gerninger, eller veje, der ikke leder til gode liv, hvor alle kan færdes godt på egen vis. Derfor skal og bør vi arbejde for den grund, hvor alle har mulighed for at udfolde deres gode liv.

1) Der sidder lige nu ca. 50 børn på Udrejsecenter Sjælsmark, med så komplicerede sager, at de svært kan udsendes. På under to år har flere pådraget sig posttraumatisk stress under utålelige levevilkår. Når danske forældre ikke magter forældreopgaven, skrider staten ind for at varetage børnenes behov. Når børn af afviste forældre bliver syge af at se mor og far miste fodfæste, lukker alle øjnene.

KD vil have børnefamilierne ud af Sjælsmark, og i egen bolig. Her kan børnene leve så normal en tilværelse som muligt, indtil der er fast dato for udrejsen. Vi skal bygge mennesker op, ikke bryde mennesker ned. Det burde være en menneskelig selvfølge, men er det ikke i dagens Danmark.

Hvad vil det koste det at flytte dem ud? Jeg ved det ikke. Men hver person på udrejsecenter Kærshovedgård koster staten 1.334 kr. i døgnet. Det er 448.224 kr. om året. (Indtægtskravet for ophold i Danmark er 420.000 kr.). Der bor ca. 200 personer på stedet, men tallet ventes at stige til 400. Det betyder en regning til skatteyderne på små 180 millioner kr. årligt.

Det er overvejende unge mennesker, som henslæber en utålelig tilværelse på et center, der er klinisk sterilt. Over de sidste to år er fire mennesker rejst frivilligt hjem derfra. Det er så lav en succesrate, at Folketingets statsrevisorer burde råbe om frås med offentlige midler.

Nedlæg centrene og brug pengene på at skaffe voksne og børn gode liv.

Børn, hvis udrejse ikke har været mulig i otte år, skal automatisk have ophold sammen med deres far og mor.

2) Kontanthjælpsloftet, der har produceret titusinder af fattige børn i fattige familier, skal fjernes. Forældre skal hjælpes ud af lediggang og passiv forsørgelse.

Alle mennesker har behov for et selvværd. At være værdsat. Det vil gavne disse børns uddannelse, karakterer, selvværd og fremme en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet, når forældrene flyttes ud af fattigdom og helst ind i beskæftigelse.

Og lad os dertil begynde med at fjerne fysisk og psykisk syge fra gruppen af kontanthjælpsmodtagere. De skal have fornøden hjælp uden modydelser i form af

arbejdsprøvelser og lignende. Lad en lægefaglig dokumentation udgøre faglig garant. Dernæst skal det faglige skøn genindføres hos socialrådgiverne.

Det er sjældent efterhånden, men jeg har mødt mennesker, for hvem det er lykkedes at opnå den forjættede førtidspension. Det har givet dem ro fra et system, der har kastet dem rundt i evig aktivering. Ro fra en offentlig myndighed, der bruger ressourcer på at undersøge, om staten ikke kan vride en 2 timers arbejdsuge ud af et menneske med alzheimers, schlerose, medfødt hjertefejl eller knogleskørhed.

Hvis nogen tror det gode liv er at blive placeret på kontanthjælp eller førtidspension – så tro om. Det er en vej brolagt med økonomiske bekymringer for at få råd til mad, bolig og penge til tandlægen eller medicin. Værst er dog ensomheden. At det kan opleves som om ingen har brug for mig som menneske. Og eksempelvis smertepatienter skal kunne bruge sine raske timer på legepladsen eller boldbanen med børnene, uden at kommunen stiller med mistillid til, om hun i stedet kunne arbejde 1½ time mere om ugen.

Vi skal gøre op med at passiv forsørgelse kun handler om mangel på et lønnet arbejde. Tag f.eks. pensionisterne. De der har lyst skal have lov til at arbejde mere, inden de trækkes i ydelser. Men man skal huske man er heller ikke passiv, fordi man er ulønnet besøgsven, hjælper til i den lokale Røde Kors butik eller henter børnebørnene fra skole. Deres indsats er en del af det gode liv.

Derfor er det så væsentligt at styrke de frivillige organisationer, der skaber relationer i lokalsamfundet. Ældresagen, Muskelsvindfonden, Børnenes Blå Kors, og mange, mange flere, der fremmer et nærvær imellem mennesker, som end ikke nok så mange socialrådgivere kan fremtrylle. Og børn skal have adgang til fodboldklubber, spejder eller andre fritidsaktiviteter uanset hjemmets indkomst. Den investering i fællesskaber vil få langt flere borgere væk fra passiv forsørgelse, end de seneste 10 års beskæringer af de sociale ydelser. Det er uværdigt i et samfund, der bryster sig af velfærd, på den måde at "sætte pris" på fattigdom. Det er uholdbart, at kontanthjælpen for mange er det eneste, der forhindrer dem i et frit fald mod bunden.

Vi må også sikre et arbejdsmarked, hvor familie- og arbejdsliv kommer i balance. Hvor borgernes frihed til at gå på deltid eller selv passe deres børn bliver ret og rimeligt. Hvor pensionen lettere kan deles mellem ægtefællerne, så ingen af parterne bliver straffet for at prioritere nærhed, mens børnene er små. Hvor syge børn kan passes af far eller mor i stedet for at smitte andre i vuggestuen.

KD vil have en dagpengereform, hvor forældre med lav indkomst ikke skal være bange for at gå fra hus og hjem pga. momentan arbejdsløshed. Netop dagpengesikkerhed har lagt grunden for det fleksible arbejdsmarked. Let at hyre – let at fyre – kræver simpelthen en grundsigkerhed i form af dagpengesystem, hvor familier og børn ikke skal betale prisen.

*

Jeg vil arbejde – politisk – for at danskerne får de børn de ønsker sig. Samfundet har en afgrænset portion penge at operere med. Derfor diskuterer Christiansborgs politikere om hvorvidt pensionsalderens skal sættes op, de sociale ydelser ned, skatten hæves eller – om indvandringen skal øges. Det ene er mere upopulært end det andet.

KristenDemokraterne er eneste parti med en 2050 plan. Vi skal forkæle børnefamilierne med tid til nærvær. Danskerne får under 1,7 barn i gennemsnit, men ønsker sig mellem to og tre. Vi får børn fordi det giver os noget at leve for, og ikke for at fodre staten med

arbejdskraft, men flere børn i familierne flygter ganske godt med Dansk Industris bekymring for den faldende arbejdsstyrke.

Men de næste 20 år har vi også behov for arbejdskraft udefra. Derfor må vi fjerne indkomstgrænsen for hvornår udenlandsk arbejdskraft må tage et job i Danmark samtidig med at vi sikrer danskerne mod løndumping. Efter norsk forbillede vil KD have arbejdsmarkedets parter til at aftale en mindsteløn, som derefter ophæves til lov af folketinget. I over 100 år har dette ikke været muligt, og tålmodigheden er opbrugt. Der findes ufatteligt mange mennesker, der er ansat uden overenskomst. Dem vil KD sikre mod fattigdom.

I flere regioner tror man, at behovet for arbejdskraft kan dækkes, ved at afskaffe deltidsstillinger og vikarer. Men end ikke den største lønbonus kan fjerne det stress de offentligt ansatte oplever. Når borgerne søger deltid, handler det om at prioritere familien – eller bare selv at kunne hænge sammen.

På Københavns Universitet fylder det administrative personale 42% og udviklingen går den forkerte vej. Skolelærere, hospitalsansatte og politibetjente bliver pålagt stadig flere administrative opgaver, der stjæler tiden fra kerneydelserne. Behøver jeg nævne Region Hovedstadens og Sjællands Sundhedsplatform? Eller skolernes "læringsplatforme" og obligatoriske, individuelle elevplaner. Tænk om medarbejderne kunne lave det, de var uddannede til. Mon det ville gøre dem mindre stressede? Og give bedre faglige resultater i alles interesse?

Tænk i øvrigt om det erhvervsliv, der skriger på arbejdskraft i højere grad var åbne over for at ansætte medarbejderen, med en lidt anderledes uddannelse?

Vi skal skabe nye, innovative virksomheder. Dansk erhvervs styrke ligger også i de små selvstændige, i små og mellemstore familievirksomheder med hurtig omstillingsparathed. Vi skal arbejde for, at de får et bedre sikkerhedsnet med sygedagpenge og pension, hvis ulykken rammer.

*

I foråret var jeg i Hedensted. Der besøgte jeg borgerinitiativet "Tal dansk Café". Et samarbejde mellem KFUM & K og Venligboerne. Jeg mødte flygtninge og danske borgere, der kom for at give tilbage af den samme gæstfrihed, de selv engang havde mødt. Jeg tror, at Ringkøbing-Skjern er Danmarks mester i integration, fordi de har den største andel af frivillige foreninger. Det virker når mennesker mødes.

Den evindelige retorik om hjemsendelser er derimod gift for fremtiden når det gælder integration. Hvilken arbejdsgiver vil investere én krone i en flygtning som medarbejder, hvis direktøren ved han forsvinder den dag regeringen bliver trætte af at se på ham? Eller regeringen indgår en politisk handel, hvor stramninger vedrørende det famøse udlændingespørgsmål er blevet en trist attraktiv handelsvare. Den megen tale om hjemsendelser, afholder dermed mennesker fra at blive en del af samfundet i netop de år, som er kritisk afgørende for, om integrationen kommer til at virke. 2015 var et ekstraordinært år. Det krævede og kræver fortsat en ekstraordinær indsats. Al erfaring viser, at mennesker gerne vil rejse hjem, hvis der bliver fred og frihed i hjemlandet. Men som tiden går, må vi også se i øjnene, at de bliver. Vi kan vælge at isolere dem i parallelsamfund eller integrere dem.

Krigen i Mellemøsten har nu varet i over otte år. Det er på tide at indse, at disse mennesker for langt størstedelens vedkommende vil blive i Danmark. De skal derfor integreres. Vi skal stille krav om dansk kundskaber, arbejde og uddannelse i dansk kultur og samfundsforståelse. Men vi skal samtidig byde dem velkommen i fællesskabet, ved at styrke fritidsaktiviteter, skoler og lokalt samvær mellem danskere og nytilkomne. Indvandrere og efterkommere udgør ca. ti procent. Blandt dem er over halvdelen fra ikke-vestlige lande. Antallet af ikke-vestlige indvandrere i Danmark er femdoblet over de seneste 30 år. Lad os se i øjnene, at det er en udfordring. Men disse mennesker er her. Ugebrevet Mandag Morgen, Berlingske Tidende m.fl. har fået fokus på en ganske anden virkelighed, når det angår integration af nye borgere. Det går faktisk ganske godt!

Lad mig nævne nogle af alle de ting vi for sjældent hører.

Regeringens eget Integrationsbarometer fortæller...

- Andelen, der begår kriminalitet, er faldet og er blandt unge mænd, der har været i landet i under fem år, på samme niveau som hos resten af befolkningen
- Antallet af flygtninge og familiesammenførte, der er i arbejde, efter at de har været i landet i blot tre år, er fordoblet siden 2015. Der er flere indvandrere der er kommet i beskæftigelse, om end der stadig er lang vej at gå.
 - Flere flygtninge består danskprøven inden for fem år. (70%)
 - Flere består folkeskolens afgangsprøve (85%). Flere gennemfører en ungdomsuddannelse (62%). Flere gennemfører en videregående uddannelse (32% mod 24% i 2012)
 - Unge indvandrere føler større selvbestemmelse.
 - Udsatte boligområder er faldet fra 31 til 22 siden 2010

Men selv om det er positivt, at Ca. 80% - 90% mener, at alle skal have samme rettigheder uanset religion, seksuel orientering og politisk holdning, skiller etniske danskere sig markant negativt ud, når det gælder religionsfrihed. Her er kun 63% enige! Kære landsmøde; hvordan tror I det går med vores friskoler og efterskoler, hvis ikke den holdning ændres?

Det er socialt netværk, sprog, uddannelse og arbejde der er grundlaget for god integration. Måske skulle politikerne til at have mindre symbolpolitisk fokus på, om man faster under ramadanen, bærer smykker om halsen eller hovedbeklædning. Det er ikke hvad der er på hovedet, men i hovedet der betyder noget. Lad os derfor tale mere om succeserne. Vi som samfund skulle tage fast hånd om dem, der bruger deres frihed, til at begrænse andres – og lade flertallet gå i fred. Det gælder flygtningen, der forfølger en kristen konvertit. Det gælder manden, der voldtager en pige. Det gælder alle, som bryder loven.

*

For to dage siden deltog jeg i markeringen af 75 året for jødernes flugt fra den tyske besættelsesmagt. Det var en af danmarkshistoriens højdepunkter, da danske kvinder og mænd på tværs af politiske skel og indkomst hjalp danske jøder i sikkerhed.

Knap så flatterende er den kendsgerning, at den socialdemokratiske udenrigsminister K. K. Steincke kun fem år tidligere sagde; "... vort lille Land er jo under ingen Omstændigheder i Stand til at yde noget væsentligt Bidrag til det saakaldte Jødespørgsmaals Løsning, hvis det overhovedet kan løses".

Mellem 1940 til 1943 sendte Danmark 132 flygtninge tilbage. Mange af dem jøder. Mange uden at Tyskland havde bedt om det.

Lederskab er at byde folkestemningen og frygten trods når det er påkrævet. Som da Christian d. X, i 1941 i spørgsmålet om danske jøder skulle blive tvunget til at bære jødestjernen sagde; "Hvis et sådant krav rejses, imødegår vi det bedst ved, at vi alle anlægger 'Davidsstjernen'."

Politik er også mod til er at gå imod strømmen.

Verden er stor.
Kaldes 'Moder Jord'.
Der findes børn der må flygte,
men du har intet at frygte.
Ingen skal mishandle dig --
håber jeg.

(Benny Andersen, Barndommens land)

Få kan som Benny Andersen beskrive den splittelse man som voksen står i. For vi ved, at det ikke altid står i vores magt at afværge smerte. Værst er det, når vi selv er årsag til den.
*

KristenDemokraterne mener, at en god barndom er karakteriseret af stabile relationer, tryghed og omsorg.

Derfor arbejder vi målrettet på en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv, gennem ret til deltid, op til 30 dages barn-sygedag fri, mulighed for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet i ned til 30% af en fuldtidsstilling. Og det skal være let at dele pensionerne ligeligt mellem forældrene. Alt for mange fædre skuffes, når de som pensionister opdager, at en fyldt pensionsformue ikke køber dem nærvær med hverken kone eller børn. KD vil betale forældrene for at passe egne børn.

Jeg tror det styrker kernefamiliernes mulighed for at overleve. Det vil statistisk set give mere harmoniske børn med bedre uddannelse, mindre kriminalitet, og spare samfundet for en enorm mængde udgifter til boligtilskud, børnepsykologer og bistandshjælp. Styrk det gode liv.

En børnepolitik skal bygge på børnenes behov, frem for mængden af arbejdskraft-udbud. Intet barn under to år har bedt om at komme i vuggestue. Udvid barselsorloven til 1,5 år. Lad forældrene om at fordele den. Indfør faste minimumsnormeringer på børneinstitutioner, men vær bevidst om, at familien er den bedste skole, når det gælder om at lære børnene sociale spilleregler, ansvar, dannelse og sågar integration.

Vi skal fremme egnede studieboliger, indrette studier efter at de unge kan blive forældre. Give dobbelt børnecheck hvis man bliver mor før 30. En sænkelse af aldersgennemsnittet

for førstegangsfødende, vil være godt for fertiliteten. Godt for kvinderne, som kommer ud på arbejdsmarkedet med en frisk uddannelse, efter at have fået de børn de ønsker sig.

*

Mere end halvdelen af alle ægteskaber går i stykker. Det er hårdt for de voksne. For børnene er der tale om et mistet fundament af tryghed. For samfundets sammenhængskraft er det en katastrofe. Gradvist og tavst har vi vænnet os til udviklingen, som var den et eviggyldigt vilkår.

KD vil udstyre forældrene med redskaber til at redde relationerne mellem de voksne. Vi vil indføre gratis parterapi. På den måde gik Ringkøbing Skjern fra at være kommunen med flest skilsmisser til den med færrest i løbet af få år. Læg dertil, alle de skilsmisser, der ikke endte i retten, fordi forældrene blev i stand til at redde forældreskabet, da ægteskabet gik itu. Det ikke alene sparer staten for udgifter til børnepsykologer, boligtilskud og bistandsmidler. Det styrker det enkelte barns opvækst. Bedre investering kan vi ikke gøre som samfund.

Der findes de skilsmisser, der ender i en uløselig strid. KristenDemokraterne må i den forbindelse rose et samlet Folketing, der for én gangs skyld begravede blokpolitikken, og samlet stod bag en reform af forældreansvarsloven, der tager udgangspunkt i barnets behov. Tak for det. Vi vil se til, at der sker en reel ændring i sagsbehandlingen. Slut med skrivebordsafgørelser. Forældreevnen skal undersøges og afgørelser træffes på baggrund af fagpersoners grundige observationer.

Men vi gør også op med individualismens krav på, at staten leverer den enkelte et liv efter sine ønsker. Det er i det hele taget en absurd form for frihed, når staten lader borgerne alene med de store eksistentielle spørgsmål. Samfundet er præget af en rettighedskultur for den enkelte borger. Fri til at afbryde en graviditet. Fri til at få et barn. Fri til at skifte juridisk køn. Fri til at lægges i koma 3 uger før døden forventeligt indtræder. Det glemmes, at samfundet og fællesskabet samtidig frigøres til at afskrive sit ansvar. "Du vil jo selv, så ansvaret er dit".

Kære mænd. I har ikke ret til en juridisk abort. I har pligt til at tænke jer om hvis I går i seng med en kvinde – og til at tage ansvaret, hvis det for følger. Kære enlige kvinder. Det er ikke statens opgave at skulle skaffe jer et barn. Og uanset hvor meget KD anerkender ønsket om forældreskab, kan vi ikke sige god for rugemødre. Vi vil ikke medvirke til prostitution af kvinders krop, hvad enten det gælder seksuelle ydelser eller udrugning af et barn.

Børn er i øvrigt ikke til salg. Man kan være heldig at få dem. Og alle børn har krav på at kende deres biologiske ophav. Derfor vil vi arbejde politisk for, at staten tager ansvar og ophæver donoranonymiteten.

En god barndom er karakteriseret af stabile relationer, tryghed og omsorg. KD favner alle, om børnene vokser op i et kollektiv, i en sammenbragt familie, med en alenefar/mor eller i en regnbuefamilie.

Der findes desværre børn, som Danmark helst vil af med. De hedder f.eks. Atcharapan, Aphynia, Baim, og andre eksotiske navne. De har flere ting til fælles. Alle er de asiater. Alle har en mor, der er gift med en dansk mand. De har søgt familiesammenføring. Og de har fået afslag. Udlændingestyrelsens begrundelse er som oftest, at der findes en fjern slægtning eller bedsteforældre, der kan tage sig af dem i hjemlandet, hvorfor de finder integration i Danmark ikke er mulig.

Der findes børn i Danmark, hvis ene forældre udvises, fordi hun er udenlandsk statsborger.

Kristendemokraterne vil ophøje FNs børnekonvention til lov. Børn har krav på familiesammenføring med deres forældre. KD splitter ikke familier.

Hvad er det vi så videregiver til vores børn – hvilken fremtid?

Vi bliver stadig flere mennesker på jorden. Den glædelige nyhed er, at levestandarden stiger og ulandenes befolkning løftes ud af fattigdom i rekord hastighed. De dårlige nyheder er, at vi kommer til at mangle ressourcer og energi, hvis udviklingen fortsætter. Og at udledningen af drivhusgasser vil stige faretruende. Effekten af det sidste er at antallet af vejrrekorder i form af tørker og kraftige storme allerede nu bliver flere og kraftigere. At vandstanden i verdenshavene vil stige som følge af afsmeltningen af is i de arktiske områder.

Det betyder, at vi skal bruge flere penge på kystbeskyttelse. Digerne i Vadehavet skal eksempelvis bygges højere. I 1999 klarede de kun stormen, fordi det var lavvande. 6 timer før eller senere, og katastrofen ville have overgået stormfloden fra 1656. Befolkningen i det sydlige Jylland skal kunne sove trygt. De mange landbrug skal sikres. Vores fælles kulturarv bevares. Og over hele landet skal vi påregne udgifter til kombinerede afvandings og kloakanlæg som følge af de voldsommere vejrforhold.

Fly og biler er kommet for at blive. Men vi skal finde smartere og bedre drivmidler. Vi skal derimod finde smartere og bedre løsninger. I 1961 gav John F. Kennedy en vision om at sende et menneske til månen inden for ti år. Det lykkedes. Vi kan gøre det samme! Skabe det fossilfrie samfund inden for et par årtier. Finde alternative energiformer og teknologiske løsninger, der nedsætter udledningen af drivhusgasser.

Hvis vi skal fortsætte med at være et højteknologisk samfund, kræver det milliard store statslige investeringer i bl.a. dansk energiforskning, der er fem til ti gange det nuværende niveau. Vi skal sætte forskerne fri til at finde løsninger.

Derfor vil vi også støtte en bedre kollektiv infrastruktur?

KD vil lette afgifterne massivt på de biler, der udleder mindst CO2 målt over en hel levetid fra produktion til losseplads. Det presser industrien til at være innovative. Det skaber udvikling, arbejdspladser og indtjening. Det gavner Danmark, men også ulandene, hvis vi inddrager dem i løsninger og uddannelse.

KD står ikke alene med den dagsorden. Med interesse har jeg læst, at Industriens Fond støtter projektet "Fra filantropi til forretning". Og FN's verdensmål italesætter hvordan byer, lande, virksomheder og NGO'er på tværs kan sikre, at målene bliver til virkelighed. Der er behov for en adfærdsændring. Hvis borgerne kan stole på, at billige offentlige transportmidler kører regelmæssigt, vil de tilvælge dem. Hvis vi bygger gratis parkeringspladser uden for storbyerne, med metro eller letbane ind til centrum, vil bilkøerne blive mindre og håndværkerne lettere nå frem til kunden, selv i Københavns centrum.

Det er på høje tid at Danmark gør op med "brug og smid væk" kulturen, som styrer hele den vestlige verdens industriproduktion, hvis vi vil levne noget til vores efterkommere. Positivt er det, at mange kommuner gør en målrettet indsats for genanvendelse, men Danmark er lysår bagud når det gælder spild af f.eks. dyrebare metaller. Vi må insistere på et internationalt indsamlings- og genbrugssystem. Og vi må insistere på udviklingen af bio-nedbrydeligt plast fremmes. KD vil intensivere kampen mod plast der havner i naturen, til lands og til vands.

I det hele taget skal miljø og klima op på agendaen – også hos KD. Det er afgørende for fremtidens generationer.

*

I 2011 fik vi en strukturreform, der fjernede en række kommuner fra landkortet og oprettede store regioner til afløsning af amterne. Det gik ud over nærheden i lokalsamfundet, når f.eks. skolen lukkede. Men jeg tør godt være ærlig og erkende, at der er kommet visse klare forbedringer siden. Når en borger i Lemvig kan vågne op på Skejby Supersygehus efter endt operation, mindre end to timer efter hun fik et hjerteanfald, vidner det om en utrolig professionalisme og god logistik.

Men når det gælder løftet om, at reformen skulle sikre fremtidens velfærd, og at der ville blive råd til flere varme hænder, venter vi stadig. Så nu kommer der en ny reform. Vi kender den ikke i detaljer, men KristenDemokraterne må på det klareste tage afstand fra yderligere centralisering af beslutningsprocesserne. Det bliver den samme sang om flere dyre administratorer, hvis lønninger betales af færre varme hænder tæt på borgerne. Indsigt og viden om lokale forhold går tabt, når beslutninger tages af en professionel bestyrelse placeret i København eller Århus - med licens til gyldne håndtryk, når den næste sundhedsplatform-sag viser sig.

Alt det der ikke er svært, skal være nært. Borgerne kunne mærke deres indflydelse. Regionerne gør faktisk et ganske godt arbejde den dag i dag. Lad være med at jonglere med borgernes penge. Lad regionerne få lov at arbejde.

Opgrader kommunernes sundhedshuse, og lad kommunerne have ansvaret. Det væsentlige er at patienterne er tættere på deres pårørende, og kan blive helt raske efter endt behandling på supersygehuset. Bygningerne ligger der endnu i Lemvig, Skive, Holstebro og Ringkøbing.

Sygdom kræver en helhedsindsats, hvor den syge gribes økonomisk og gives den behandling, som lægefaglighed tilskriver. Det fordrer gode vilkår for sundhedspersonalet.

*

Vi kan skabe det gode liv i Danmark. Et land, hvor borgernes frihed til at tænke, tale og mene skal holdes i hævd. Også for den der mener andet. Et land hvor børn og forældre trives. Vi kan være med til at fastholde et menneskesyn, hvor livet er ukrænkeligt – også for dem der bor langt væk. Hvor vi sammen med vores nordiske søsterpartier skubber på, for internationale løsninger på internationale problemer.

KD er i politik for at føre KD politik. KD vil på alle måder arbejde for danskernes ret til i videst muligt omfang at kunne leve det liv, de ønsker under skyldig hensyntagen til fællesskabet. Vi ønsker at den enkelte borger må få de bedste muligheder for at leve Det Gode Liv. Vi har gennem de senere år kunnet iagttage en politik, der begrænser den enkelte borgers frihed til at definere sin tilværelse. Senest med regeringens ghettoplan, der deler Danmark i et A- og B-hold. En lov det meste af folketinget bakker op om. Det gør vi ikke – vi tror på lighed for Loke såvel som for Thor. Vi hører om økonomiske begrænsninger i forhold til det frie skolevalg, der har kendetegnet Danmark siden Grundtvigs og Kresten Kold stiftede den første højskole på Fyn. Hvordan kan et helt samfund se sig så frygtsomme eller vrede på enkeltgrupper i vort samfund, så vi tror at staten kan tillade sig at bryde, den helt afgørende samhørighed mellem mor og barn og tro at når man blot tvinger et årlige børn i institution, så har de tilegne sig "danske demokratiske normer og værdier".

Der er brug for et KD, der kæmper for de svages ret og mulighed for at skabe sig en god tilværelse. Der er brug for et KD, der vil kæmpe for danskerens ret og frihed både når barnet er lille, når der er brug for pasning før skolealderen og når forældrene skal vælge skole og uddannelse til børnene. Det frie valg er ikke kun for dem der har mange penge. I et velfærdssamfund må det være en mulighed for de fleste. Det vil KD kæmpe for i folketing, i regioner og i landets kommuner.

I folketinget er det min opfattelse, at det bedst gøres i et samarbejde til højre side. Det er her vi tror at vores borgerlige politik bedst kan gennemføres, uanset de forhindringer, vi ser der er.

Ja, KD går til valg på velfærd. Alle skal færdes vel. Det er klassisk borgerlig politik at sikre balance. En balance hvor også de svageste grupper skal have hjælp. Og vi ser desværre balancen tippe i vores samfund - både værdimæssigt og socialt. Internationalt udsyn og sans for borgerlige frihedsrettigheder burde nemlig også være selvfølge borgerlig politik, derfor vil KD kæmpe for frisindet og åndsfriheden, der har præget Danmark lige så længe, vi har haft demokrati.

KD er dét borgerlige medmenneskelige parti.

Derfor skal KD nu i folketinget.

God valgkamp